

Thomas på udflugt

Klassen var på udflugt med toget. De skulle køre to timer, og der var liv i de tre kupéer, de optog. Thomas gik ud på gangen. Han ville se sig lidt omkring i toget.

Han kom forbi togkiosken. Han kikkede lidt på varerne, men gik videre uden at købe noget. Der var ikke så mange rejsende i de andre kupéer, og da slet ikke i 1. classes-kupéerne. Han stod i gangen og kikkede ud gennem vinduet.

Nu kom de snart til den by, hvor hans mormor boede. Han fik pludselig lyst til at besøge hende. Egentlig syntes han hellere, han ville det end med klassen til Himmelbjerget. Der havde han været så tit, når han besøgte mormor. Hun boede ikke så langt derfra, og hun havde selv en bil, så de kunne køre ture.

Thomas stod af toget. Heldigvis var kupé-vinduerne til den anden side, så måske ville ingen af klassekammeraterne eller læreren se ham. Han fik lidt dårlig samvittighed. Det var jo helt forkert bare at stikke af; men nu var det sket. Han ilede om bag en bygning og så toget køre videre. Han besluttede sig for at glemme de andre og så bare nyde turen og glæde sig til besøget hos mormor.

Han kendte den lille by godt, så han fandt hurtigt hen til mormors hus. Han ringede på og ventede spændt på at se hendes overraskede udtryk. Men der blev ikke lukket op! Åh nej, mormor er ikke hjemme. Hvad skal jeg så lave?

Han begyndte at gå rundt i byen på må og få. Så kom han i tanke om at opsøge de steder, han plejede at være med mormor. Så han var både hos købmanden, bageren og grønthandleren, men forgæves. Derefter tænkte han, at hun måske var på besøg hos en af sine veninder. Især én af dem så hun ofte. Thomas gik derhen og ringede på.

"Jamen Thomas, er det dig? Hvad i alverden laver du her?" Fru Jensen var meget overrasket. "Din mormor er jo ikke hjemme i formiddag. Hun er taget til Silkeborg. Kom nu ind og fortæl mig, hvorfor du er her."

Thomas gik slukøret med ind. Han havde det ikke så godt med sig selv. De andre måtte have opdaget, at han ikke var i toget mere. Det var skrækkeligt. Han begyndte at græde. Så fik fru Jensen ham til at fortælle det hele.

"Ja, det var jo ikke så godt. Hvad gør vi nu? Jeg går lige ind i den anden stue og telefonerer lidt for at finde ud af noget. Kan du ikke spise lidt frugt så længe? De er i kurven der. Og Anders And-

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

blade er der også. Mine børnebørn plejer at læse i dem, når de er her." Thomas fik det lidt bedre. Det var godt, fru Jensen var hjemme.

Fru Jensen ringede til stationen i Silkeborg. Ganske rigtigt. Der havde været et værre postyr. Klasselæreren var helt ude af den. Hun havde talt både med togpersonalet, som derefter havde gennemført toget uden at finde Thomas, og med stationsforstanderen i Silkeborg.

I Silkeborg var der endda sket det, at Thomas's mormor var kommet ned til toget for at hilse på Thomas. Det skulle være en overraskelse!

Men nu var mysteriet jo løst. Klassen og mormoderen var stadig på stationen, og man blev enige om, at mormoderen skulle hente Thomas og køre ham til Himmelbjerget, hvortil de andre så nu med nogen forsinkelse kunne begive sig. Klasselæreren var meget lettet, men samtidig vred på Thomas og også på sig selv over ikke at have holdt nok øje med klassen.

Mormoderen overvejede på vej hjem, hvordan hun skulle tackle situationen. For Thomas skulle jo gerne lære noget af hele denne historie. Men da hun så ham, kunne hun se, at det ikke var nødvendigt at straffe ham mere, end han allerede var blevet. Han var ulykkelig og flov og faldt hende grædende om halsen. Nej, han havde lært, at han aldrig måtte gøre sådan noget mere. Nu måtte de se at få situationen vendt, så han trods alt kunne få noget godt ud af resten af dagen.

De købte flødeboller til hele klassen. Thomas skulle selv betale dem. Han havde ikke penge på sig. De var i hans rygsæk, som klasselæreren havde sørget for at få med ud af toget. Mormor lagde ud, og så skulle Thomas senere betale hende tilbage.

Thomas steg slukøret ud af bilen. Læreren gik ham i møde. Hun så, hvor ked af det, han var, og hendes vrede forduftede. Han så op på hende og sagde, at han var meget ked af, hvad han havde gjort. Han havde bare lige fået lyst til at besøge sin mormor, da de kom til hendes by. Læreren lagde en hånd på hans skulder og førte ham og mormoderen hen til klassen. "Jeg har flødeboller med til jer, fordi jeg ødelagde jeres tur." "Juhu", råbte klassen, og alt tydede på, at de alligevel alle ville nyde resten af dagen. Thomas's mormor tog afsked med dem og kørte hjem.